

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ו - חלק כ"ח

קונטרס 778

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאלה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בגין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמות הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אם עד כדי כך גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבנות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלים כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם השם שלם וכסאו שלם ותכון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אכ"ר".

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

מכתב ג'

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק עטרות ישעיה האלמין בית שמש

לנדיבי עם מחזיקי מוסדות התורה די בכל אתר ואתר!

"בהתנדב עם ברכו ה'" – נעם ה' עליכם.

כל סוחר וכל עשיר יודע שכדי להיות שתף לעסק, עליו לבדוק את פדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות פדאיות? האם ירויח מהענין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפול בפיח.

אומר החפץ חיים: כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהוג ברוחניות, ועליו לבדוק היטב היכן משקיע את מנייתו, שלא יניח כספו על קרן הצבי, אמנם הנך מחזיק מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונך, אבל הנך יכול להרויח הרבה יותר, הנך יכול להכפיל באלפי אלפים את זכיותך, הנך יכול באותו הזמן ובאותו הפסד לצבר עוד יותר זכיות.

ובמה דברים אמורים? - יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, פי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (לשון הכסא מלך, תקוני זהר מ"ג). ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערוך למוד הקבלה (כף החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה קאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכיותיו כפול אלף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שנה קאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה).

אָדָם עוֹד אֶת אֶשְׁתּוֹ וּתְלִיד בֶּן
וּתְקָרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכוּ', שֵׁת
סִינָם הָאוֹתִיּוֹת, תַּחַת הַבֶּל, זֶהוּ
שְׁכַתוֹב כָּל שְׁתֵּי תַחַת רִגְלָיו.
הַסְּתַלְקָה י' מִן שֵׁיִת וַיְרִידָהּ בּוֹ ה'
מִן הַבֶּל, וַיַּעֲשֶׂה שְׁתֵּי, כָּל שְׁתֵּי
תַּחַת רִגְלָיו.

וְעוֹד שֵׁת, עַל שֵׁם פִּי מִן הַמַּיִם
מְשִׁיתֵהוּ, וְעוֹד שֵׁת, עֲלָיו אָמַר
אִיּוֹב מִי שֵׁת בְּטַחֲוֹת חֲכָמָה, וְזוֹ
י' שְׁבָה הָיָה שֵׁיִת, אוֹ מִי נִתֵּן
לְשִׁכּוּי בֵינָה, זוֹ ה' מִן הַבֶּל, וְשֵׁת
הוּא הַגְּלוּל הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַבֶּל,
לְאוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ בְּשֵׁגָם זֶה הַבֶּל,
בְּשֵׁגָם זֶה מִשָּׁה, וְהָרִי בְּאֲרָנּוֹ אוֹתוֹ
שְׁנֵאֲמַר בּוֹ אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה, וּמִשׁוֹם
זֶה אֲזִי הוֹחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה.
הוֹחַל, שֵׁם הַהֲתַחֲלָה שֶׁל הַגְּלוּל
הָרֵאשׁוֹן.

וְהַתְּפִשְׁטוּתָהּ שֶׁל הָאוֹת י'
לְמַעַל מִשֵׁת (מִשִּׁית), הַתְּפִשְׁטָה
עַד הַסְּפִירָה הַשְּׁשִׁית, דְּרָגְתוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב, וְזוֹ אֲבָן הַשְּׁתִּיָּה שְׁמִשָּׁם
הַשְּׁתֵּי הַעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר בָּהּ מִשָּׁם
רָעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרָיו אֲזִי,
וְזֶהוּ מִשָּׁה שְׁמִזְכִּירִים אַחַר יַעֲקֹב,
וּמִשׁוֹם זֶה הוֹחַל לְקָרָא בְּשֵׁם
יְהו"ה. מִשָּׁם וְאֵילָף, אֲזִי תְקָרָא
וַיְהו"ה יַעֲנֶה, וּמִשׁוֹם זֶה שְׁתֵּי,
אַחַר שֵׁת ה', וְהֵם י"ה, י' מִן שֵׁיִת
ה' מִן הַבֶּל, וְהֵם אָב וְאֵם, שֵׁיִת
ו' הַבֶּן בְּאֲמָצֵעַ, וְשִׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת
נִכְלָלוּ בְּיַעֲקֹב. כְּשֵׁבֵא מִשָּׁה אַחַר
יַעֲקֹב, הַשְּׁתַלְמָה בּוֹ ה' אַחֲרוֹנָה
וְשׁוּרָה עֲלָיו יְהו"ו, וְנִשְׁתַּלֵּם בּוֹ
יְהו"ה, וּמִשׁוֹם זֶה וּשְׁמִי יְהו"ה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, אֲבָל לְמִשָּׁה
וְאָמַרוּ ל"י מ"ה שְׁמוֹ מ"ה אָמַר
אֲלֵיהֶם, מִשׁוֹם שֶׁהִשְׁתַּלֵּם יְהו"ה
בְּמִשָּׁה, אָמַר אֲזִי הוֹחַל לְקָרָא בְּשֵׁם
יְהו"ה, שְׁבָרָאוּנוּהָ, וּשְׁמִי יְהו"ה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, וְאַחַר שֶׁהִשְׁתַּלֵּם

שֵׁיִת וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֶשְׁתּוֹ וּתְלִיד בֶּן וּתְקָרָא
אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכוּ' (בְּרֵאשִׁית ד כה), שֵׁת סִיּוּמָא
דְּאַתְוּוֹן, תַּחַת הַבֶּל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ח
ז) כָּל שְׁתֵּי תַחַת רִגְלָיו, אֶסְתַּלֵּק י' מִן שֵׁיִת
וַיְנַחִיתָ בֵּיהֶּ ה' מִן הַבֶּל וְאַתְעַבִּיד שְׁתֵּי, כָּל
שְׁתֵּי תַחַת רִגְלָיו.

וְעוֹד שֵׁת עַל שֵׁם (שְׁמוֹת ב ו) פִּי מִן הַמַּיִם
מְשִׁיתֵהוּ, וְעוֹד שֵׁת עֲלָיו אָמַר אִיּוֹב
לח לו) מִי שֵׁת בְּטַחֲוֹת חֲכָמָה, וְדָא י' דְבָה הוּא
שֵׁיִת, אוֹ מִי נִתֵּן לְשִׁכּוּי בֵינָה (שֵׁם) דָּא ה' מִן
הַבֶּל, וְשֵׁת אִיהוּ גְלוּלָא קְדָמָא דְהַבֶּל,
לְהֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ בְּשֵׁגָם זֶה הַבֶּל, בְּשֵׁגָם זֶה
מִשָּׁה, וְהָא אוּקִימָנָא הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת
טו א) אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה, וּבִגִּין דָּא אֲזִי הוֹחַל לְקָרוא
בְּשֵׁם יְהו"ה (בְּרֵאשִׁית ד כו), הוֹחַל תַּמָּן הַתַּחֲלָה
דְּגְלוּלָא קְדָמָא.

וְאַתְפִּשְׁטוּתָא דָּאת י' לְעֵילָא מִשֵׁת (ג"א מִשִּׁית),
אַתְפִּשְׁטוּת עַד סְפִירָה שְׁתִּיתָא
דְּרָגִיָּה דִּיעֲקֹב, וְדָא אֲבָן הַשְּׁתִּיָּה דְּמִתַּמָּן
הוֹשְׁתַּת עֲלִמָא, דְּאַתְמַר בָּהּ (שֵׁם מט כד) מִשָּׁם
רוּעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל, וְאַבְתְּרִיָּה אֲזִי, וְדָא מִשָּׁה
דְּמִדְכְּרִין לִיהּ בְּתַר יַעֲקֹב, וּבִגִּין דָּא אֲזִי הוֹחַל
לְקָרוא בְּשֵׁם יְהו"ה, מִתַּמָּן וְאֵילָף אֲזִי תְקָרָא
וַיְהו"ה יַעֲנֶה (ישעיה נה ט), וּבִגִּין דָּא שְׁתֵּי, בְּתַר
שֵׁת ה', וְאֵינוֹן י"ה, י' מִן שֵׁיִת ה' מִן הַבֶּל,
וְאֵינוֹן אָבָא וְאֵימָא, שֵׁיִת ו' בְּרָא בְּאֲמָצֵעִיתָא,
וּתְלַתָּא אַתְוּוֹן אַתְפְּלִילוּ בְּיַעֲקֹב, כִּד אָתָּא מִשָּׁה
בְּתַר יַעֲקֹב אֶשְׁתַּלִּים בֵּיהּ ה' בְּתַרְאָה,
וְשָׂרְיָא (דף קכ ע"א) עֲלָיו יְהו"ו, וְאַשְׁתַּלִּים בֵּיהּ
יְהו"ה, וּבִגִּין דָּא וּשְׁמִי יְהו"ה לֹא נוֹדַעְתִּי
לָהֶם (שְׁמוֹת ו ג), אֲבָל לְמִשָּׁה וְאָמַרוּ ל"י מ"ה
שְׁמוֹ מ"ה אוֹמַר אֲלֵיהֶם (שֵׁם ג יג), בִּגִּין

דְּאַשְׁתַּלִּים יְהו"ה בְּמִשָּׁה, אָמַר אֲזִי הוֹחַל לְקָרוא בְּשֵׁם יְהו"ה, דְּבִכְדָּמִיתָא

במשה יהוה, שרה עליו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ונקרא מ"ה. באותו זמן, מה שהסתלק בראשונה החזירו למקומו, והכל התפקן.

ולא עוד, אלא פעמים נאמר בפסוק הזה מה, זהו שכתוב ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם, שהכל חזר למקומו, מה שלמעלה ומה שלמטה, שהם מה שמו ומה שם בנו, וחזר הכל על תקונו, ועלת העלות ירד על הכל.

באותו זמן שחזרה אמונה (ממונה) למקומה, אמר משה שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד, שהרי הכל ביחוד אחד, אין שם קצוץ ופרוד, ואם חטא אביו ואני ועשיתי הפרדה, הרי קבלתי ענש, והחזרתי הכל למקומו ביחוד שלם בלי קצוץ ופרוד.

ועוד בראשית ברא אלהים, ברא שית, ששה היכלות, האם העליונה ההיכל השביעי בא וראה, שבעה היכלות הם שבנינים בשבעה שמות אבגית"ץ וכו'.

ההיכל הראשון מרקם בכל מה שיש ביום הראשון של בראשית, א' מן אבגית"ץ הוא פתח אמון מפלא ומכסה, האות ב' היא שני אלפים (ים) שהיתה תורה טמונה בחיקו, שעשועים יום יום, ג' גומלת ומגדלת, והיא האם העליונה, גומלת חסד עם הספירה הרביעית שהיא ד', ית"ץ י' חכמה, ה' תפארת, צ' צדיק, ומי הוא חכמה י' פאן? זו חכמת שלמה.

א' אמון מפלא, רקם וצייר ציור בהיכל של אדם הראשון של כל הקדומים, שיש אדם ויש אדם, יש אדם שאין ספירה שלא נקראת אדם, אבל אדם הראשון,

ושמי יהוה לא נודעתי להם, ובתר דאשתלים במשה יהוה שריא עליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואתקרי מ"ה, בההוא זמנא מה דאסתלק בקדמיתא אהדר ליה לאתריה, ואתתקן פלא.

ולא עוד אלא תרין זמנין אתמר בהאי קרא מה, הדא הוא דכתיב ואמרו לי מה שמו

מה אומר אליהם, דכלא חזר לאתריה, מה דלעילא מה דלתתא, דאינון מה שמו ומה שם בנו (משלי ד), וחזר פלא על תקוניה, ועלת העלות נחית על פלא, בההוא זמנא דהדר

אמונה (ס"א ממונה) לאתרה, אמר משה (דברים ו) שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד,

דהא כלא ביחודא חדא לית תמן קצוץ ופרוד, ואי חאב אבוי ואנא ועבינדא הפרשה הא קבילנא עונשא, וחזרנא כלא לאתריה ביחודא שלים פלא קצוץ ופרוד.

ועוד בראשית ברא אלהים, ברא שית, שית היכלין, אימא עלאה היכלא שביעאה, תא חזי שבע היכלין אינון דבננא דלהון בשבע שמקן אבגי"ת"ץ וכו'.

היכלא קדמאה מרקמא בכל מה דאית ביומא קדמאה דבראשית, א' מן אבגית"ץ

איהו פתח אמון מופלא ומכוסה, את ב איהו שני אלפים (יום) דהנה אורייתא טמירא בחיקו, שעשועים יום יום, ג' גומלת ומגדלת, ואיהי אימא עלאה גומלת חסד עם ספירה רביעאה דאיהי ד', ית"ץ י' חכמה, ת' תפארת, צ' צדיק, ומאן איהו חכמה י' הכא, דא חכמת שלמה.

א' אמון מופלא, רקים וצייר ציורא בהיכלא דאדם קדמאה דכל קדומים, דאית אדם ואית אדם, אית אדם דלית ספירה דלא

אתקריאת אדם, אבל אדם קדמאה עלאה דכלהו, פתח עליון, סתים

העליון של כלם, פתח עליון, סתום וגנוז, נסתר כל הנסתרים, עלת העלות, קדמון לכל קדומים, בשביל האדם הקדמון הנה נאמר בעלת העלות ואהיה אצלו אמון, ולא אתו קדמון אמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, אתה נתת את כל הציורים וכל הדמיות וכל התקונים הנסתרים וכל איברי כל המינים, ואתה (ואני) נתת בו כח שידענו (שידע) בו, שאם לא נותן לו שכל, הרי אינו יכול לדעת את אמונתו, ובהו יהיה שולט על כל צבא השמים והארץ והים, זהו שכתוב וירדו בדגת הים וגומר.

ומה הוא האדם הנה שאמר עליו נעשה אדם? זו חכמה העליונה שהיא בדמות הפתח. ועוד נעשה אדם - זה העמוד האמצעי, בצלמנו - זו חכמה, כדמותנו - זו האם העליונה, שפמו שאדם של בריאה, אדם של יצירה, אדם של עשייה, בדמות של פתח עליון חכמה ובינה, כף הוא בדמות העמוד האמצעי וצדיק ושכינה מתחוננה, שבספירות הכל הוא אצילות.

ועוד נעשה אדם, למי אמר את זה עלת העלות? אלא עלת העלות אמר ליו"ד ה"א וא"ו ה"א שהוא לפנים מעשר הספירות, ומה הוא עשר הספירות? אל"ף ה"א יו"ד ה"א, ואותו שאמר נעשה אדם הוא יו"ד ה"י וא"ו ה"י, אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים. שלש יודיים מעידות עליו שאין למעלה ממנו ואין למטה ממנו ואין באמצע. אין אלוה בכל צד פרט לו, בשם הנה הוא נודע בלי חשבון.

וציור החיכל הנה הן עשר ספירות שמתלבשות בעשרה

וטמיר, סתים דכל סתימין, עלת העלות, קדמון לכל קדומים, בגין האי אדם קדמון אתמר בעלת העלות, ואהיה אצלו אמון, ולה הוא קדמון אמר (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, אנת יהיב כל ציורין וכל דיוקנין וכל תקונין סתימין, וכל אברין דכל מינין, ואנת (נ"א ונא) יהיב חילא ביה דאשתמודענא (דישתמודע) ביה, דאם לא יהיב ליה שכל הא לא יכיל למנדע אמונה דילי, ובדא יהא שליט על כל חילי שמיא וארעא וימא, הדא הוא דכתיב (שם) וירדו בדגת הים וגומר.

ומאי ניהו האי אדם דאמר עליה נעשה אדם, דא חכמה עלאה דאיהי בדיוקנא דכתר, ועוד נעשה אדם דא עמודא דאמצעיתא, בצלמנו דא חכמה, כדמותנו דא אימא עלאה, דכמה דאיהו אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשייה, בדיוקנא דכתר עליון חכמה ובינה, הכי איהו בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא וצדיק ושכינתא תתאה, דבספירן כלא איהו אצילות.

ועוד נעשה אדם, עלת העלות למאן אמר האי, אלא עלת העלות אמר ליו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו לגו מעשר ספירן, ומאי ניהו עשר ספירן אל"ף ה"א יו"ד ה"א, ומה הוא דאמר נעשה אדם איהו יו"ד ה"י וא"ו ה"י, אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעיה מד ו), תלת יודיין מעידין עליה דלית לעילא מניה ולית לתתא מניה ולאו באמצעיתא, לית אלוה בכל צד בר מיניה, בהאי שמא אשתמודע הוא בלא חושבון.

וציורא דהאי חיכל, אינון עשר ספירן דמתלבשין בעשרה דברים דאתבריאו בימא קדמאה, ואינון שמים וארץ, אור

וחֲשֶׁה, תהוּ וְבהוּ, רוּחַ וּמִים, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, שְׁמַיִם אֵת לְעֵילָא מִן שְׁמַיִם דְּאִיהוּ שְׁמַי הַשְּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים, וְאֵת אור לְעֵילָא לְעֵילָא דְאַתְקָרִי אור הַגְּנוּז לְצַדִּיקֵינָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי, דְּעֵינָא לָא שְׁלִיט עֲלֵיהּ, וְאֵת חֲשֶׁה סְתִימִים דְּאַתְמַר בֵּיהּ (תהלים יח יב) יִשֶׁת חֲשֶׁה סְתִירוֹ, וְאֵת תהוּ וְבהוּ לְעֵילָא, דְּאַתְמַר בְּהוּן (ישעיה לז יא) קו תהו וְאֲבַנִּי בהוּ. (דף קכ ע"ב) וְאֵת רוּחָא דְקוּדְשָׁא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ רוּחוֹ הַקְּדוֹשׁ הַמְּרַחֵף עַל אַנְפֵי מֵיָא דְאוֹרֵינָא, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, מִדַּת יוֹם שְׁכִינְתָא עֲלָהּ, מֵאֵי יוֹם עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּמִנְיָה יוֹמִין אַרוּכִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ג ב) אַרְךָ יָמִים בִּימִינָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מב ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ, יוֹמִין זְעִירִין מְסֻטְרָא דְזְעִיר אַנְפִּין צַדִּיק, מִדַּת לַיְלָה אֵימָא תַתְּאָה, עַד הֲכָא א' מִן אב"ג.

מֵאֵי ב' (בִּינָה), בְּהַ אֲשַׁתְּמוּדְעִין דּוּ פְּרָצוּפִין דְּאָדָם עֲלָהּ, ג' תֵּלַת דִּיוֹקְנִין, פְּגוּוֹנָא דְּאָדָם דְּבְרִיאָה וְאָדָם דִּיצִירָה וְאָדָם דְּעֵשִׂיָה, ג' אֵת לָהּ רִישָׁא וְגוּפָא וְזַנְבָא, רִישָׁא דָא י', גוּפָא פְּרָצוּפָא, קוּצָא דְלִתְתָא זַנְב, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אָדָם הָרָאשׁוֹן עֲשֶׂה לוֹ פְּרָצוּף וּלְבִסּוּף זַנְב, זַנְב עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (בראשית כא ח) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל, עַד דִּיתְעַבִּיד פְּרָצוּף. וְעוֹד אַבְגִּית"ץ, א' אֵיהִי מוֹרָה עַל א"ל מְסֻתְתָר מְעִינֵי כָּל חַי וְנַעֲלָם מִכָּל הַיְצוּרִים כְּלָם, אֲדִירִירוֹן עֲלֵיהּ אֲתַמַּר קוּמָה אֲדִיר יְרוּן, וְאֵת מְמַנָּא תַּחֲתוֹ יְדִיהּ דְאַתְקָרִי אֲדִיר"ר אֲדִירִים, וְתַחֲתוֹ מְמַשְׁלֵתִיהּ אֲתַנִּי"ה, וְאֵיהִי נְפִיק מְהֵאֵי פְּסוּק (במדבר כד כא) אֵית"ן מוֹשְׁבֵךְ וְשִׁים בְּסַלַע קַנְ"ה, תַּמָּן אֵית"ן וְאֵיהִי תַנְי"א, ק' קַנְה, קַנְה חֲכֵמָה קַנְה בִּינָה (משלי ד ראשית דרכו למעלה מהכל, קדם מפעליו מאז, מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ. מה זה

דְּכָרִים שְׁנַבְרָאוּ בִּיּוֹם הָרָאשׁוֹן, וְהֵם שְׁמַיִם וְאַרְץ, אור וחֲשֶׁה, תהוּ וְבהוּ, רוּחַ וּמִים, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה. שְׁמַיִם יֵשׁ לְמַעְלָה מִשְׁמַיִם, שְׁהוּא שְׁמַי הַשְּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים, וְיֵשׁ אור לְמַעְלָה לְמַעְלָה שְׁנַקְרָא אור הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁעִין לָא שׁוֹלְטַת עֲלֵיו, וְיֵשׁ חֲשֶׁה נְסֻתָר שְׁנַאֲמַר בוּ יִשֶׁת חֲשֶׁה סְתִירוֹ, וְיֵשׁ תהוּ וְבהוּ לְמַעְלָה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם קו תהו וְאֲבַנִּי בהוּ. וְיֵשׁ רוּחַ הַקְּדוֹשׁ שְׁנַאֲמַר בְּהּ רוּחוֹ הַקְּדוֹשׁ הַמְּרַחֵף עַל פְּנֵי מֵי הַתּוֹרָה, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, מִדַּת יוֹם - הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, מַה זֶה יוֹם? הָעֲמוּד הָאַמְצְעִי שְׁמַמְנוּ יָמִים אַרְכִּים, זֶהוּ שְׁכַתוּב אַרְךָ יָמִים בִּימִינָהּ, זֶהוּ שְׁכַתוּב יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ, יָמִים קְטֻנִּים מִצַּד שַׁל זְעִיר אַנְפִּין צַדִּיק, מִדַּת לַיְלָה - הָאֵם הַתַּחֲתוֹנָה. עַד כַּאן א' מִן אב"ג.

מַה זֶה ב' (בִּינָה)? בְּהַ נוֹדְעִים דּוּ הַפְּרָצוּפִים שַׁל הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן, ג' שְׁלֹשׁ דְּמִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁאָדָם שַׁל בְּרִיאָה וְאָדָם שַׁל יְצִירָה וְאָדָם שַׁל עֵשִׂיָה, ג' יֵשׁ לָהּ רִישׁ וְגוּף וְזַנְב, הָרָאשׁ זֶה י', הַגּוּף הַפְּרָצוּף, הַקּוּץ שְׁלִמְטָה זַנְב, וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָה, אָדָם הָרָאשׁוֹן עֲשֶׂה לוֹ פְּרָצוּף וּלְבִסּוּף זַנְב. עַל הַזַּנְב נֶאֱמַר וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל, עַד שְׁעֵשֶׂה פְּרָצוּף. וְעוֹד אַבְגִּית"ץ, א' מוֹרָה עַל א"ל מְסֻתְתָר מְעִינֵי כָּל חַי וְנַעֲלָם מִכָּל הַיְצוּרִים כְּלָם, עַל אֲדִירִירוֹן נֶאֱמַר קוּמָה אֲדִיר יְרוּן, וְיֵשׁ מְמַנָּה תַּחֲתוֹ יְדוֹ שְׁנַקְרָא אֲדִיר"ר אֲדִירִים, וְתַחֲתוֹ מְמַשְׁלֵתוֹ אֲתַנִּי"ה, וְהוּא יוֹצֵא מִהַפְּסוּק הַזֶּה, אֵית"ן מוֹשְׁבֵךְ וְשִׁים בְּסַלַע קַנְ"ה, שֵׁם אֵית"ן וְהוּא תַנְי"א. ק' קַנְה, קַנְה חֲכֵמָה קַנְה בִּינָה, יְהוָה קַנְי רִישׁוֹ הַקְּנֵי מִקְדָּמֵי אַרְץ. מַה זֶה

מראש? אלא כן אמרה תורה
שהיא ראשית, אני הקדמתי
להיות ראש לעולם.

ב' ביהירוון (ביהירון), כי בי"ה
יהו"ה צור עולמים, והוא ב'
ברוך, וסימן ברו"ך ראשי אותיות
- ר' ראש, ו' ומקור, ך' פל, ב'
ברכות, שנהו ראש ומקור לכל
הברכות, ומשום זה ב' היא
חכמה, ומורה על הפתר שהוא
ראש ומעין לכל הברכות, ומשום
זה ב' שנים לחשבון.

ג' גיהדירון, והוא שלישי, וזו
השכינה הספירה השלישית,
(ומשום זה ב' היא חכמה, ומורה על הפתר שהוא
ראש של מעין כל הברכות), ועליה נאמר
כל גיא ינשא, והוא גימטריאות
פּרפראות לחכמה.

ועוד, ברוך ב' מראה שנים,
שכינה עליונה ותחתונה, ר'
ראשית חכמה, ו' מראה שש
ספירות, ך' מראה על פתר עליון,
וזהו סוד כל הפורע כורע בברוך
ממעלה למטה, לכרע בו לאותו
(לדעת בו באותו) שכל המענינות
והמקורות של הברכות כידו,
שהוא עלת העלות, וכל הזקוף
זוקף בשם, צריך לזקף אותו
ביי"ד ה"א וא"ו ה"א שהוא
מפנים של עשר הספירות,
שהוא עליון וזקוף על הכל ואין
אלו"ה למעלה ממנו, ומשום זה
ב' מראה על הפריעה, שכל
הפורע כורע בברוך, שנאמר בו
וברוך אל עליון. ג' מראה על
הזקיפה, שהוא גאה גאה על
הכל, ואין מי שיתגאה עליו,
ובמה הוא מתגאה על הכל?
באות י' מן אבגיתין, וזה
יגבייה. ועוד מצאנו בגון אחר
יגבייה (יגבייה), ואותיותיו גבי
היה (גבה היה), עליון של כל
העליונים.

ה. יהו"ה קנני ראשית דרכו (שם ח כב) לעילא
מכלא, קדם מפעליו מאז, מעולם נסכתי
מראש מקדמי ארץ (שם). מאי מראש, אלא
הכי אמרת אורייתא דאיהי ראשית, אנא
אקדימת למיהוי רישא לעלם.

ב' ביהירוון (ג"א ביהירון) כי בי"ה יהו"ה
צור עולמים (ישעיה כו ד), ואיהו ב' ברוך,
וסימן ברו"ך ראשי אתון, ר' ראש, ו' ומקור,
ך' פל, ב' ברכות, דדא הוא ראש ומקור לכל
הברכות, ובגין דא ב' איהי חכמה, ומורה על
הפתר דאיהו רישא ומבועא דכל פרקאן, ובגין
דא ב' תרין לחשבנא.

ג' גיהדירון, ואיהו תליתאה, ודא שכינתא
ספירה תליתאה, (ובגין דא ב' איהי חכמה, ומורה
על הפתר דאיהו רישא ומבועא דכל פרקאן), ועליה
אתמר (ישעיה מ ד) כל גיא ינשא, ואיהו
גמטריאות פּרפראות לחכמה.

ועוד ברוך ב' אחזי תרין, שכינתא עלאה
ותתאה, ר' ראשית חכמה, ו' אחזי שית
ספירן, ך' אחזי על פתר עלאה, ודא איהו
רזא כל הפורע פורע בברוך מעילא לתתאה,
למכרע ביה לההוא (למנרע ביה בההוא) דכל
מבועין ומקורין דברקאן בידיה, דאיהו עלת
העלות, וכל הזוקף זוקף בשם, צריך לזקפא
ליה ביי"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו מלגאו
דעשר ספירן, דאיהו עלאה וזקוף על פלא,
ולית אלו"ה לעיל מגיה, ובגין דא ב' אחזי
על הפריעה, דכל הפורע פורע בברוך, דאתמר
ביה (בראשית יב כ) וברוך אל עליון, ג' אחזי על
הזקיפה דאיהו גאה גאה על פלא, ולית מאן
דיתגאה עליה, ובמאי אתגאה על פלא, באת

י' מן אבגיתין, ודא יגבייה, ועוד אשפחנא בגוונא אחרא יגבייה (ג"א
יגבייה), ואתון דיליה גבי היה (ג"א גבות היה), עלאה דכל עלאי.

ת' תלמי"ה, ת' תל שֶהכל פונים בו, ששם הוא אותו שכל העינים והמחשבות עולים אליו, בגלל זה ת' תורה קדומה של כל הקדומים, תורת חכם מקור חיים, תורת יהו"ה תמימה. ועוד תלמי"ה, תלמי"ה רנה נחת גדודיה וגומר, בשם הזה נעשה הים תלמים תלמים. ועוד תלמי"ה, זו התורה, שתלויים ממנה כמה תלי תלים של הלכות פסוקות שאין להן חשבון.

צ' צתני"ה זה צדיק, עצמוד שנושא הכל, ובו נודע מי שהוא למעלה מן הכל, משום שצדיק כולל את כל הספירות, ובו מתחברים כלם ונעשים אגדה אחת, הוא הולב שאוגד את כל הספירות, ובאות צ' מציינים כל הציונים של ההיכלות שמקיפים את גן העדן שלמעלה, בכמה ציונים של כל מעשה בראשית שיושרים אותם הצדיקים, ובו נקודים כל הנקודים של התורה, שהם נקודים בהיכל שהוא השכינה התחתונה, וכלם מאירים על הציונים כמו אבני מרגליות שמאירים על ראש הפתח, וכמו שהפוככים שמאירים ברקיע, ומשום שכל הנקודים של הפוככים בו, נאמר ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ, זו השכינה התחתונה. (קה נשמות הצדיקים שעוסקים בתורה להוציא לאור כל תעלומה. וזה שכתוב והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע וגומר).

ההיכל השני מרקם מפמה ציונים קפואים בפנים, אבני המרגליות כלם מלאים מים, והם אבני שיש טהור, שתיחיל השני בתוכו, הוא בנוי מהם, בשם הזה: קר"ע שט"ן, והוא רקיע מים טמאים, ומשום זה יהי רקיע

ת' תלמי"ה, ת' תל שֶהכל פונים בו, דתמן איהו ההוא דכל עינין ומחשבתין סלקין לגביה, בגין דא ת' תורה קדומה דכל קדומין, תורת חכם מקור חיים (משלי יג יד), תורת יהו"ה תמימה (תהלים ט ח), ועוד תלמי"ה, תלמי"ה רנה נחת גדודיה וגומר (שם סה יא), בהאי שמה אתעביד ימא תלמים תלמים, ועוד תלמי"ה דא אורייתא, דתליין מינה כמה תלי תלין דהלכות פסוקות דלית לון חושבון.

צ' צתני"ה צתני"ה דא צדיק, עצמוד סביל פלא, וביה אשתמודע מאן דאיהו לעילא מפלא, בגין דצדיק איהו כליל כל ספירן, וביה מתחדין פלהו, ואתעבידו אגודה אחת, איהו לולב אגד דכלהו ספירן, ואת צ' ביה מצוירין כל ציורין דהיכלין דסחרין לגנתא דעדן דלעילא, בכמה ציורין דכל עובדא דבראשית, דירתין לון צדיקנא וביה (ד קכא ו"א) נקודין כל נקודין דאורייתא, דאינון נקודין בהיכלא דאיהי שכנינתא תתאה, ונהרין פלהו על ציורין, כאבני מרגלאן דנהרין על רישא דכתרא, וכגוונא דככביא נהרין ברקיעא, ובגין דכל נקודין דככביא ביה, אתמר (בראשית א ט) ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ, דא שכנינתא תתאה (ס"א דא נשמתהו דצדיקניא דמשדלון באורייתא להוציא לאור כל תעלומה, דהא הוא דכתיב (דניאל יב ג) והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע וגומר).

היכלא תנינא, מרקמא מפמה ציורין גלידין במיא, אבנין מרגלן פלהו מליין מיא, ואינון אבני שיש טהור, דהיכלא תנינא בגויה, מנייהו איהו בנוי, בשמה דא קר"ע שט"ן, ואיהו רקיע קרע, דביה קרע ימא, ואפריש מתמן השטן דאיהו מיין מסאבין, ובגין דא קרע, שבו קרע את הים, והפריד משם את השטן, שהוא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא מושוו פסיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זוה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.
בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

.Sunday Parshas Vayeshev, Elad

"To the Admor shlita, author of "Erkah shel Sha'ah I was shocked to hear that in a "Chareidi" newspaper it was written in the name of **Maran Hagaon Rav Chaim Kanievsky** shlita that bachurim should not learn the Zohar Hakodesh, chas v'shalom. I went to Rav Kanievsky shlita and asked him if it was true. He replied as follows: many things are said over in my name. Why are you so alarmed? Chas v'shalom that I should say that. On the contrary **I heard from the Chazon Ish that there is no more inspirational mussar sefer than the Zohar** Hakodesh, and it is a holy obligation for bnei Torah to learn it. I am writing this to the Admor to strengthen his hands. With Torah blessings

.A.Y.S Bugnim

.Rav in Elad